

Simsiyah Saçlarınla Salınırken

– NERMİN... · 09 Aralık 2012

Kocaman Bir Gülümseme

Neler yazılmıyor ki adına, kimler beklemiyor ki seni, kimlerin umudu olmadın ki?

Sen herkesin misin?

Herkesin olmadın mı?

Kimler nasıl baktı sana?

Kimlere nasıl göründün, nasıl beğendirdin kendini, nasıl tarif ettiler seni?

Kime göre nasılsın?

Nasıl bilirler seni?

Ne ettin de böyle bekleniyorsun?

Bekleyenlerin gözünde hep sen.

Kimse akıl edemedi, düşünemedi kimse senin bu kadar akıllı olduğunu.

Dışını tırnağına takıp, sırtındaki yüküne dayanamayıp, vurdukça sırtına yükünü; aklında sen vardın aslında yükünü hafifleten. Gelmeyecektin belki de o hep bekledi, beklediler, beklendin...

Kimler sana gençliğini vermedi?

Belki umuduyla kimler yaşlanmadı?

Kimler ölmedi seni beklerken?

Sahi kimsin sen?

Kendini bu kadar aşına ederken herkese, hiç tanınmaz ulaşılmaz eden ne seni?

Kimine göre çok uzaksın, kimine göre çok yakın. Kimi yoluna hayatını feda eder, kimi gelmeyeceğini bile bile bekler seni.

Bilemediler nerede olduğunu, belki de abarttılar seni, büyüttüler, büyüdüler seninle, büyüdük, büyüdün...

Çözemedik seni, çözülmedin, düğümlerine dolandık, düğüm olduk, yenildik aklına...

Yükseklere bakarken, yükseğe çıkarttık seni, yükseldin, alçaldık, dolandık ayaklarına, dolandırıldık...

Gerçeklerde ararken seni, kandırıldık, kandık, geldik oyununa, oyun oynadık hayallerimizde, kaybettik,

bulduk sandık, anladık ki, adın kilitli sandık...

Yollara serdik seni, aradık, şarkılara, notalara buladık adını. En sevdiğimizi koyduk senin yerine andık...

Herkes seni farklı yerlerde aradı, kimi bir yerlere koyamadı, içinde sakladı. Nerelere gitmedin ki hiçbir yerde değilken, her yerdeydin, görünmezken, neredeydin?

Göremediler seni, göremedik, gülerken gözlerimize, gülemedik.

Bakan görürmüş seni, görmek isteyen, yer mekan tanımazmış.

Simsiyah saçlarında salınırsın gecelerin, görünürken görünmez olursun gecenin karasında.

Anlamsız bakışları silersin, büyülerken gözleri. Anlamsızken diller, görünce seni dökülür en güzel sözler.

Görmek isteyen görür, istemeyen arar durur, bahanesi odur, budur...

Ben onu bunu bilmem, ben seni, en saf, en temiz bir yerde gördüm, unutmam, unutamam, en güzel orada durdun koşulsuz şartsız kuralsız.

Adın mutluluktur...

Yerin;

Mutlu çocuğun gözleri...

28-05-2011